

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 13

Rozeslána dne 9. března 2012

Cena Kč 128,–

O B S A H:

19. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy č. 81 o inspekci práce v průmyslu a obchodě, 1947
 20. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy č. 129 o inspekci práce v zemědělství, 1969
 21. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Tureckou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic
-

19**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. července 1947 byla v Ženevě přijata Úmluva č. 81 o inspekci práce v průmyslu a obchodě, 1947.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u Generálního ředitele Mezinárodního úřadu práce, depozitáře Úmluvy, dne 16. března 2011.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 33 odst. 2 dne 7. dubna 1950. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 16. března 2012.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirtieth Session on 19 June 1947, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the organisation of labour inspection in industry and commerce, which is the fourth item on the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this eleventh day of July of the year one thousand nine hundred and forty-seven the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection Convention, 1947:

PART I. LABOUR INSPECTION IN INDUSTRY

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in industrial workplaces.

Article 2

1. The system of labour inspection in industrial workplaces shall apply to all workplaces in respect of which legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work are enforceable by labour inspectors.

2. National laws or regulations may exempt mining and transport undertakings or parts of such undertakings from the application of this Convention.

Article 3

1. The functions of the system of labour inspection shall be:

(a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, safety, health and welfare, the employment of children and young persons, and other connected matters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;

- (b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;
- (c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions.

2. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 4

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour inspection shall be placed under the supervision and control of a central authority.

2. In the case of a federal State, the term *central authority* may mean either a federal authority or a central authority of a federated unit.

Article 5

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote:

- (a) effective co-operation between the inspection services and other government services and public or private institutions engaged in similar activities; and
- (b) collaboration between officials of the labour inspectorate and employers and workers or their organisations.

Article 6

The inspection staff shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

Article 7

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Labour inspectors shall be adequately trained for the performance of their duties.

Article 8

Both men and women shall be eligible for appointment to the inspection staff; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 9

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, including specialists in medicine, engineering, electricity and chemistry, are associated in the work of inspection, in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions, for the purpose of securing the enforcement of the legal provisions relating to the protection of the health and safety of workers while engaged in their work and of investigating the effects of processes, materials and methods of work on the health and safety of workers.

Article 10

The number of labour inspectors shall be sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and shall be determined with due regard for:

- (a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular:
 - (i) the number, nature, size and situation of the workplaces liable to inspection;
 - (ii) the number and classes of workers employed in such workplaces; and
 - (iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;
- (b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and
- (c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 11

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors with--

- (a) local offices, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and accessible to all persons concerned;
- (b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour inspectors any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 12

1. Labour inspectors provided with proper credentials shall be empowered:

(a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;
(b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection; and
(c) to carry out any examination, test or enquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular--

(i) to interrogate, alone or in the presence of witnesses, the employer or the staff of the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;

(ii) to require the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to copy such documents or make extracts from them;

(iii) to enforce the posting of notices required by the legal provisions;

(iv) to take or remove for purposes of analysis samples of materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any samples or substances taken or removed for such purpose.

2. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 13

1. Labour inspectors shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to the health or safety of the workers.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a judicial or administrative authority which may be provided by law, to make or to have made orders requiring--

(a) such alterations to the installation or plant, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the legal provisions relating to the health or safety of the workers; or

(b) measures with immediate executory force in the event of imminent danger to the health or safety of the workers.

3. Where the procedure prescribed in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executory force.

Article 14

The labour inspectorate shall be notified of industrial accidents and cases of occupational disease in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

Article 15

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors--

- (a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;
- (b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may come to their knowledge in the course of their duties; and
- (c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect or breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 16

Workplaces shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

Article 17

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors shall be liable to prompt legal proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of cases in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 18

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors and for obstructing labour inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 19

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their inspection activities.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 20

1. The central inspection authority shall publish an annual general report on the work of the inspection services under its control.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within a reasonable period after their publication and in any case within three months.

Article 21

The annual report published by the central inspection authority shall deal with the following and other relevant subjects in so far as they are under the control of the said authority:

- (a) laws and regulations relevant to the work of the inspection service;
- (b) staff of the labour inspection service;
- (c) statistics of workplaces liable to inspection and the number of workers employed therein;
- (d) statistics of inspection visits;
- (e) statistics of violations and penalties imposed;
- (f) statistics of industrial accidents;
- (g) statistics of occupational diseases.

PART II. LABOUR INSPECTION IN COMMERCE

Article 22

Each Member of the International Labour Organisation for which this Part of this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in commercial workplaces.

Article 23

The system of labour inspection in commercial workplaces shall apply to workplaces in respect of which legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work are enforceable by labour inspectors.

Article 24

The system of labour inspection in commercial workplaces shall comply with the requirements of Articles 3 to 21 of this Convention in so far as they are applicable.

PART III. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 25

1. Any Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention may, by a declaration appended to its ratification, exclude Part II from its acceptance of the Convention.

2. Any Member which has made such a declaration may at any time cancel that declaration by a subsequent declaration.

3. Every Member for which a declaration made under paragraph 1 of this Article is in force shall indicate each year in its annual report upon the application of this Convention the position of its law and practice in regard to the provisions of Part II of this Convention and the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the said provisions.

Article 26

In any case in which it is doubtful whether any undertaking, part or service of an undertaking or workplace is an undertaking, part, service or workplace to which this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 27

In this Convention the term *legal provisions* includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 28

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation full information concerning all laws and regulations by which effect is given to the provisions of this Convention.

Article 29

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

Article 30

1. In respect of the territories referred to in article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation as amended by the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment 1946, other than the territories referred to in paragraphs 4 and 5 of the said article as so amended, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall communicate to the Director-General of the International Labour Office as soon as possible after ratification a declaration stating--

- a) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
- b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
- c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;
- d) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 34, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 31

1. Where the subject matter of this Convention is within the self-governing powers of any non-metropolitan territory, the Member responsible for the international relations of that territory may, in agreement with the Government of the territory, communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration accepting on behalf of the territory the obligations of this Convention.

2. A declaration accepting the obligations of this Convention may be communicated to the Director-General of the International Labour Office --

- a) by two or more Members of the Organisation in respect of any territory which is under their joint authority; or
- b) by any international authority responsible for the administration of any territory, in virtue of the Charter of the United Nations or otherwise, in respect of any such territory.

3. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with the preceding paragraphs of this Article shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications it shall give details of the said modifications.

4. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

5. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 34, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

PART IV. FINAL PROVISIONS

Article 32

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 33

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 34

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 35

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.
2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 36

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 37

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 38

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 34 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 39

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

PŘEKLAD

Úmluva č. 81 o inspekci práce v průmyslu a obchodě, 1947

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy, kde se dne 19. června 1947 sešla na svém třicátém zasedání,

jsouc rozhodnuta přijmout některé návrhy týkající se inspekce práce v průmyslu a obchodě, které jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání,

jsouc odhodlána, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 11. července 1947 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o inspekci práce, 1947:

ČÁST I. INSPEKCE PRÁCE V PRŮMYSLU

Článek 1

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který je vázán touto úmluvou, musí udržovat soustavu inspekce práce v průmyslových podnicích.

Článek 2

1. Soustava inspekce práce v průmyslových podnicích se musí vztahovat na všechna pracoviště, na nichž provádění právních předpisů o pracovních podmínkách a ochraně pracovníků při práci podléhá dohledu inspektorů práce.
2. Vnitrostátní právní předpisy mohou z provádění této úmluvy vyjmout báňské a dopravní podniky nebo části takových podniků.

Článek 3

1. Soustava inspekce práce musí:
 - a) zajistit provádění právních předpisů o pracovních podmínkách a ochraně pracovníků při práci, jako jsou předpisy vztahující se k pracovní době, odměňování, bezpečnosti, zdraví a péči, zaměstnávání dětí a mladistvých osob, a jiným s tím souvisejícím otázkám, pokud jsou prováděním těchto ustanovení pověřeni inspektoři práce,
 - b) poskytovat zaměstnavatelům a pracovníkům odborné informace a poradenství, jak nejúčinněji naplňovat právní předpisy,
 - c) oznamovat příslušnému úřadu nedostatky nebo zneužití, která nejsou zvláště upravena stávajícími právními předpisy.
2. Jakékoliv jiné povinnosti, jimiž mohou být inspektoři práce pověřeni, nesmějí bránit účinnému vykonávání jejich základních povinností nebo být na újmu jejich pravomoci a nestrannosti, které jsou pro inspektory nezbytné ve vztazích k zaměstnavatelům a pracovníkům.

Článek 4

1. Pokud je to slučitelné s administrativní praxí členského státu, musí být inspekce práce postavena pod dohled a kontrolu ústředního úřadu.
2. V případě federativního státu může pojem ústřední úřad znamenat buď federální úřad, nebo ústřední úřad některého státu federace.

Článek 5

Příslušný úřad musí učinit příslušná opatření k podpoře:

- a) účinné spolupráce mezi inspekčními orgány a ostatními státními orgány a veřejnými nebo soukromými institucemi zabývajícími se podobnými činnostmi, a
- b) spolupráce mezi úředníky inspektorátů práce a zaměstnavateli a zaměstnanci nebo jejich organizacemi.

Článek 6

Personál inspekce se skládá ze státních úředníků, jejichž postavení a služební podmínky jim zaručí stálost zaměstnání a nezávislost na změnách vlády a na nežádoucích vnějších vlivech.

Článek 7

1. Inspektoři práce musí být přijímáni do zaměstnání pouze na základě své kvalifikace k vykonávání svých úkolů a za podmínek, které mohou vnitrostátní právní předpisy stanovit pro přijímání do státní správy.
2. Příslušný úřad určí prostředky k ověřování této kvalifikace.
3. Inspektorům práce se dostane řádného výcviku k výkonu jejich úkolů.

Článek 8

Muži i ženy jsou stejně způsobilí k tomu, aby vykonávali funkci pracovníka inspekce práce; je-li toho třeba, mohou být inspektorům a inspektorkám uloženy speciální úkoly.

Článek 9

Každý členský stát učiní potřebná opatření, aby zajistil při činnosti inspekce práce spoluúčast náležitě kvalifikovaných znalců a odborníků, včetně odborníků z oborů lékařství, strojírenství, elektrotechniky a chemie, a to takovým způsobem, jenž se jeví jako nejvhodnější podle vnitrostátních podmínek, a za účelem zajištění provádění právních předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví pracovníků při práci a zjišťování účinků jednotlivých pracovních postupů, materiálů a pracovních metod na bezpečnost a zdraví pracovníků.

Článek 10

Počet inspektorů práce musí být dostatečný, aby zajišťoval účinné vykonávání úkolů inspektorátu, a musí být určen se zřetelem:

- a) na důležitost úkolů, které mají inspektoři vykonávat, především podle
 - i) počtu, povahy, velikosti a umístění pracovišť podléhajících inspekci,
 - ii) počtu a skupin pracovníků zaměstnaných na těchto pracovištích a
 - iii) počtu a složitosti právních předpisů, jejichž provádění má být zajištěno;
- b) na hmotné prostředky, které mají inspektoři k dispozici, a
- c) na praktické podmínky, za nichž musí být inspekční prohlídky vykonávány, tak aby byly účinné.

Článek 11

1. Příslušný úřad učiní potřebná opatření, aby vybavil inspektory práce:
 - a) místními úřadovny, vhodně vybavenými v souladu s požadavky na výkon inspekce a přístupnými všem zúčastněným osobám,
 - b) dopravními prostředky nezbytnými pro výkon jejich povinností v případech, kdy neexistují vhodné prostředky veřejné dopravy.
2. Příslušný úřad učiní potřebná opatření k náhradě cestovních a souvisejících výdajů, které inspektorům práce vznikly a jsou nezbytné pro výkon jejich úkolů.

Článek 12

1. Řádně pověřeni inspektoři práce jsou oprávněni:
 - a) vstupovat volně a bez předchozího oznámení v jakoukoliv denní nebo noční hodinu na jakékoliv pracoviště podléhající inspekci,
 - b) ve dne vstupovat do jakýchkoliv prostor, o kterých se mohou oprávněně domnívat, že podléhají inspekci,

- c) vykonávat jakoukoliv prohlídku, zkoušku nebo vyšetřování, které mohou považovat za nezbytné k nabytí přesvědčení, že právní předpisy jsou přísně dodržovány, a zvláště:
- i) beze svědků nebo za přítomnosti svědků se dotazovat zaměstnavatele nebo zaměstnanců podniku na cokoli, co se týká provádění právních předpisů,
 - ii) vyžadovat předložení knih, rejstříků nebo jiných dokumentů, jejichž vedení je předepsáno vnitrostátními právními předpisy vztahujícími se k pracovním podmínkám za účelem zjištění, zda jsou v souladu s právními předpisy, a opatřit si opisy nebo výpisy z takových dokumentů,
 - iii) vyžadovat řádné vyvěšení vyhlášek, jak to vyžadují právní předpisy,
 - iv) pro účely rozborů odebírat nebo odnášet vzorky materiálů a látek, které jsou používány nebo s nimiž se pracuje, za předpokladu, že zaměstnavatel nebo jeho zástupce byl vyrozuměn o každém k takovému účelu odebraném nebo odneseném vzorku nebo látce.

2. Při výkonu inspekční prohlídky uvědomí inspektoři zaměstnavatele nebo jeho zástupce o své přítomnosti, ledaže by měli za to, že takové oznámení by mohlo být na škodu výkonu jejich úkolů.

Článek 13

1. Inspektoři práce jsou oprávněni učinit opatření k odstranění zjištěných závad zařízení, uspořádání a pracovních metod, u nichž se mohou oprávněně domnívat, že představují ohrožení zdraví a bezpečnosti pracovníků.

2. Za účelem umožnění přijmout tato opatření jsou inspektoři práce oprávněni při zachování práva na odvolání k soudním nebo správním orgánům podle vnitrostátních právních předpisů nařídit nebo dát nařídit:

- a) provedení změn na strojích nebo zařízeních, které mohou být nezbytné k zajištění souladu s právními předpisy k ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků, ve stanovené lhůtě, nebo
- b) okamžitě vykonatelná opatření v případě bezprostředního ohrožení zdraví a bezpečnosti pracovníků.

3. V případech, kdy není postup podle odstavce 2 v souladu se správní nebo soudní praxí členského státu, jsou inspektoři oprávněni obrátit se na příslušný úřad, aby vydal příkaz nebo dal podnět k okamžitě vykonatelnému opatření.

Článek 14

Inspektoráty práce musí být informovány o pracovních úrazech a případech nemocí z povolání v případech a způsobem uvedeným vnitrostátními právními předpisy.

Článek 15

S výhradou výjimek, které mohou být stanoveny vnitrostátními právními předpisy, inspektoři práce musí:

- a) mít zakázanou jakoukoliv přímou nebo nepřímou účast v podnicích, které podléhají jejich dohledu,
- b) být vázáni pod hrozbou vhodných trestů nebo kárných opatření, a to i po skončení své služby, povinností mlčenlivosti o veškerých výrobních a obchodních tajemstvích nebo pracovních postupech, o kterých se dozvěděli během výkonu svých úkolů,
- c) považovat za zcela důvěrné zdroje stížností, z nichž se dozvěděli o závadě a o porušení právních předpisů, a nesmí sdělit zaměstnavateli nebo jeho zástupci, že k inspekční prohlídce došlo na základě obdržené stížnosti.

Článek 16

Inspekční prohlídky na pracovištích se konají tak často a tak důkladně, jak je nezbytné k zabezpečení účinného provádění právních předpisů.

Článek 17

1. Osoby, které poruší úmyslně nebo z nedbalosti právní předpisy, jejichž provádění podléhá dohledu inspektorů práce, musí neprodleně a bez předchozího upozornění podléhat soudnímu řízení. Vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit výjimky pro případy, kdy má být předem upozorněno, že musí být učiněna nápravná nebo preventivní opatření.

2. Inspektoři práce mají pravomoc volné úvahy při rozhodování o udělení varování a rady místo zahájení nebo doporučení soudního řízení.

Článek 18

Vnitrostátní právní předpisy musí stanovit a účinně prosazovat přiměřené tresty za porušení právních předpisů, jejichž provádění podléhá dohledu inspektorů práce, a za maření výkonu úkolů inspektorů práce.

Článek 19

1. Inspektoři práce, případně místní úřadovny inspekce práce, jsou povinni předkládat ústřednímu úřadu inspekce práce periodické zprávy o výsledcích své inspekční činnosti.

2. Ústřední úřad může čas od času stanovit, jakým způsobem budou tyto zprávy vypracovány a jakými tématy se budou zabývat. Zprávy musí být podávány tak často, jak může být stanoveno ústředním úřadem, ale v každém případě minimálně jednou ročně.

Článek 20

1. Ústřední orgán inspekce práce zveřejní všeobecnou výroční zprávu o činnosti inspekčních orgánů, které mu jsou podřízeny.

2. Tato výroční zpráva musí být zveřejněna v přiměřené lhůtě nepřesahující dvanáct měsíců od konce roku, ke kterému se vztahuje.

3. Stejnopisy výročních zpráv musí být předkládány Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, a to v přiměřené lhůtě nepřesahující tři měsíce od jejich zveřejnění.

Článek 21

Vyroční zpráva zveřejněná ústředním orgánem inspekce práce se musí týkat níže uvedených věcí a dalších věcí, pokud nad nimi přísluší dohled tomuto orgánu:

- a) právních předpisů, které se týkají činnosti inspekčních orgánů,
- b) personálního obsazení inspekčních orgánů,
- c) statistických údajů o pracovištích podléhajících inspekci a počtu pracovníků v nich zaměstnaných,
- d) statistických údajů o inspekčních prohlídkách,
- e) statistických údajů o zjištěných porušeních a uložených trestech,
- f) statistických údajů o pracovních úrazech,
- g) statistických údajů o nemocech z povolání.

ČÁST II. INSPEKCE PRÁCE V OBCHODĚ

Článek 22

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který je vázán touto částí Úmluvy, bude udržovat soustavu inspekce práce v obchodních podnicích.

Článek 23

Soustava inspekce práce v obchodních podnicích se musí vztahovat na všechna pracoviště, na nichž provádění právních předpisů o pracovních podmínkách a ochraně pracovníků při práci podléhá dohledu inspektorů práce.

Článek 24

Soustava inspekce práce v obchodních podnicích musí vyhovovat požadavkům článků 3 až 21 této úmluvy, pokud je lze použít.

ČÁST III. VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

1. Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, může prohlášením připojeným k ratifikaci vyloučit část II ze svého přijetí úmluvy.
2. Každý členský stát, který učinil takové prohlášení, může kdykoliv pozdějším prohlášením původní prohlášení odvolat.
3. Každý členský stát, pro který je v platnosti prohlášení učiněné podle odstavce 1 tohoto článku, uvede každý rok ve své výroční zprávě o provádění této úmluvy právní stav a praxi v oblasti upravené ustanoveními části II této úmluvy a rozsah, ve kterém byla tato ustanovení provedena nebo je navrhováno jejich provedení.

Článek 26

Příslušný úřad rozhodne v případech, kdy je pochybné, zdali některý podnik, část nebo provoz podniku anebo pracoviště je podnikem, částí nebo provozem podniku, anebo pracovištěm, na něž se vztahuje tato úmluva.

Článek 27

Pojem právní předpisy použitý v této úmluvě zahrnuje nejen zákony a jiné předpisy, ale i rozhodčí nálezy a kolektivní smlouvy, kterým byla propůjčena moc zákona a jejichž provádění podléhá doзору inspektorů práce.

Článek 28

Výroční zpráva předkládaná podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce musí obsahovat úplné informace o právních předpisech, jimiž se naplňují ustanovení této úmluvy.

Článek 29

1. Pokud jde o členský stát, jehož území se skládá z velkých oblastí, u nichž vzhledem k řídkému osídlení obyvatelstvem nebo stupni vývoje má příslušný úřad za to, že provádění ustanovení této úmluvy je neuskutečnitelné, může úřad tyto oblasti vyjmout z provádění této úmluvy, a to buď všeobecně nebo formou výjimek ve vztahu k jednotlivým podnikům nebo oborům.
2. Každý členský stát může ve své první výroční zprávě o plnění této úmluvy předložené podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce označit oblasti, u nichž hodlá využít ustanovení tohoto článku, a zároveň uvést důvody, pro něž se tak rozhodl. Žádný členský stát se nemůže odvolat na ustanovení tohoto článku poté, co již zveřejnil svou výroční zprávu, s výjimkou oblastí tam uvedených.
3. Každý členský stát, který se odvolal na ustanovení tohoto článku, musí uvést v následujících výročních zprávách oblastí, u nichž se práva na užití tohoto článku vzdává.

Článek 30

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, musí co nejdříve po ratifikaci předat Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce prohlášení ve vztahu k územím uvedeným v článku 35 Ústavy Mezinárodní organizace práce ve znění Listiny měnící Ústavu Mezinárodní organizace práce z roku 1946, kromě území uvedených v odstavcích 4 a 5 článku 35 Ústavy Mezinárodní organizace práce ve znění Listiny měnící Ústavu Mezinárodní organizace práce z roku 1946, v němž uvede:
 - a) území, na nichž se zavazuje provádět ustanovení této úmluvy bez jakýchkoliv odchylek,
 - b) území, na nichž se zavazuje provádět ustanovení této úmluvy s určitými odchylkami, s uvedením podrobností o těchto odchylkách,
 - c) území, na nichž nelze použít tuto úmluvu, a důvody, pro něž tuto úmluvu nelze použít,
 - d) území, o nichž si vyhrazuje právo rozhodnout.
2. Závazky uvedené v písmenech a) a b) odstavce 1 tohoto článku jsou považovány za nedílnou součást ratifikace se stejnými účinky jako ratifikace.

3. Každý členský stát může kdykoliv pozdějším prohlášením zcela nebo zčásti odvolat výhrady, které učinil ve svém původním prohlášení na základě písmene b), c), nebo d) odstavce 1 tohoto článku.

4. Každý členský stát může v době, ve které může být tato úmluva vypovězena podle ustanovení článku 34, předat Generálnímu řediteli prohlášení upravující podmínky jakéhokoliv předešlého prohlášení a uvést současný stav na vymezených územích.

Článek 31

1. Jestliže věci upravené touto úmluvou náleží do samosprávné působnosti nemetropolitních území, může členský stát, který je odpovědný za mezinárodní vztahy tohoto území, v dohodě s vládou tohoto území, předat Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce prohlášení, jímž přijímá jménem tohoto území závazky vyplývající z této úmluvy.

2. Prohlášení o přijetí závazků vyplývajících z této úmluvy mohou být předána Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce:

- a) dvěma nebo více členskými státy ve vztahu k území, které spadá pod jejich společnou správu,
- b) mezinárodním orgánem, který podle Charty Spojených národů nebo jinak vykonává správu takového území.

3. Prohlášení předané Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce podle předchozích odstavců tohoto článku musí uvést, zda ustanovení této úmluvy budou prováděna na tomto území bez odchylek nebo s odchylkami. Jestliže budou ustanovení této úmluvy prováděna s odchylkami, musí prohlášení obsahovat podrobnosti o těchto odchylkách.

4. Členský stát, členské státy nebo příslušný mezinárodní orgán se mohou kdykoliv pozdějším prohlášením vzdát vcelku nebo zčásti práva využít odchylek uvedených v dřívějším prohlášení.

5. Členský stát, členské státy nebo příslušný mezinárodní orgán mohou v době, ve které může být tato úmluva vypovězena podle ustanovení článku 34, předat generálnímu řediteli prohlášení upravující podmínky jakéhokoliv předešlého prohlášení a uvést současný stav provádění této úmluvy.

ČÁST IV. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Formální ratifikace této úmluvy musí být oznámeny Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 33

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.

2. Úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikaci dvou členů.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zaregistrována.

Článek 34

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zaregistrována.

2. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak je uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán touto úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 35

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací, prohlášení a výpovědí, které mu členské státy sdělí.
2. S oznámením o registraci druhé ratifikace, jež mu byla předána, upozorní generální ředitel členské státy na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 36

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích, prohlášeních a výpovědích, které zaregistroval podle ustanovení předchozího článku.

Článek 37

Bude-li to považovat za nutné, může Správní rada Mezinárodního úřadu práce předložit Generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumat, není-li vhodné předložit na pořad jednání Konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 38

1. Přijme-li Konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:
 - a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí bez dalšího okamžitou výpověď této úmluvy, bez ohledu na ustanovení článku 34 této úmluvy, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti,
 - b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.
2. Tato úmluva však zůstane ve své dosavadní formě a obsahu účinná pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, ale které neratifikovaly novou revidující úmluvu.

Článek 39

Anglické a francouzské znění této úmluvy jsou stejně závazná.

20**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. června 1969 byla v Ženevě přijata Úmluva č. 129 o inspekci práce v zemědělství, 1969.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u Generálního ředitele Mezinárodního úřadu práce, depozitáře Úmluvy, dne 16. března 2011.

Při ratifikaci Úmluvy č. 129 bylo učiněno prohlášení, že na základě článku 5 Úmluvy stanoví Česká republika, že inspekce práce v zemědělství zahrnuje také následující kategorie osob pracujících v zemědělských podnicích:

1. nájemci, kteří nezaměstnávají externí pracovní sílu, zemědělstí pachtýři a podobné skupiny zemědělských pracovníků,
2. osoby, které se podílejí na společném hospodářském podniku, jako například členové družstva,
3. rodinní příslušníci provozovatele podniku, tak jak je stanoveno vnitrostátními právními předpisy.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odstavce 2 dne 19. ledna 1972. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 16. března 2012.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969 (No. 129)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Noting the terms of existing international labour Conventions concerning labour inspection, such as the Labour Inspection Convention, 1947, which applies to industry and commerce, and the Plantations Convention, 1958, which covers a limited category of agricultural undertakings, and

Considering that international standards providing for labour inspection in agriculture generally are desirable, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969:

Article 1

1. In this Convention the term *agricultural undertaking* means undertakings and parts of undertakings engaged in cultivation, animal husbandry including livestock production and care, forestry, horticulture, the primary processing of agricultural products by the operator of the holding or any other form of agricultural activity.

2. Where necessary, the competent authority shall, after consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, where such exist, define the line which separates agriculture from industry and commerce in such a manner as not to exclude any agricultural undertaking from the national system of labour inspection.

3. In any case in which it is doubtful whether an undertaking or part of an undertaking is one to which this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 2

In this Convention the term *legal provisions* includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 3

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in agriculture.

Article 4

The system of labour inspection in agriculture shall apply to agricultural undertakings in which work employees or apprentices, however they may be remunerated and whatever the type, form or duration of their contract.

Article 5

1. Any Member ratifying this Convention may, in a declaration accompanying its ratification, undertake also to cover by labour inspection in agriculture one or more of the following categories of persons working in agricultural undertakings:

- (a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;
- (b) persons participating in a collective economic enterprise, such as members of a co-operative;
- (c) members of the family of the operator of the undertaking, as defined by national laws or regulations.

2. Any Member which has ratified this Convention may subsequently communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration undertaking to cover one or more of the categories of persons referred to in the preceding paragraph which are not already covered in virtue of a previous declaration.

3. Each Member which has ratified this Convention shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect has been given or is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of such of the categories of persons referred to in paragraph 1 of this Article as are not covered in virtue of a declaration.

Article 6

1. The functions of the system of labour inspection in agriculture shall be--

- (a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, weekly rest and holidays, safety, health

and welfare, the employment of women, children and young persons, and other connected matters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;

(b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;

(c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions and to submit to it proposals on the improvement of laws and regulations.

2. National laws or regulations may give labour inspectors in agriculture advisory or enforcement functions regarding legal provisions relating to conditions of life of workers and their families.

3. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors in agriculture shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 7

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour inspection in agriculture shall be placed under the supervision and control of a central body.

2. In the case of a federal State, the term *central body* may mean either one at federal level or one at the level of a federated unit.

3. Labour inspection in agriculture might be carried out for example--

(a) by a single labour inspection department responsible for all sectors of economic activity;

(b) by a single labour inspection department, which would arrange for internal functional specialisation through the appropriate training of inspectors called upon to exercise their functions in agriculture;

(c) by a single labour inspection department, which would arrange for internal institutional specialisation by creating a technically qualified service, the officers of which would perform their functions in agriculture; or

(d) by a specialised agricultural inspection service, the activity of which would be supervised by a central body vested with the same prerogatives in respect of labour inspection in other fields, such as industry, transport and commerce.

Article 8

1. The labour inspection staff in agriculture shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

2. So far as is compatible with national laws or regulations or with national practice, Members may include in their system of labour inspection in agriculture officials or representatives of occupational organisations, whose activities would supplement those of the public inspection staff; the persons concerned shall be assured of stability of tenure and be independent of improper external influences.

Article 9

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Labour inspectors in agriculture shall be adequately trained for the performance of their duties and measures shall be taken to give them appropriate further training in the course of their employment.

Article 10

Both men and women shall be eligible for appointment to the labour inspection staff in agriculture; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 11

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, who might help to solve problems demanding technical knowledge, are associated in the work of labour inspection in agriculture in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions.

Article 12

1. The competent authority shall make appropriate arrangements to promote effective co-operation between the inspection services in agriculture and government services and public or approved institutions which may be engaged in similar activities.

2. Where necessary, the competent authority may either entrust certain inspection functions at the regional or local level on an auxiliary basis to appropriate government services or public institutions or associate these services or institutions with the exercise of the functions in question, on condition that this does not prejudice the application of the principles of this Convention.

Article 13

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

Article 14

Arrangements shall be made to ensure that the number of labour inspectors in agriculture is sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and is determined with due regard for--

- (a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular--
 - (i) the number, nature, size and situation of the agricultural undertakings liable to inspection;
 - (ii) the number and classes of persons working in such undertakings; and
 - (iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;
- (b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and
- (c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 15

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors in agriculture with--

- (a) local offices so located as to take account of the geographical situation of the agricultural undertakings and of the means of communication, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and, in so far as possible, accessible to the persons concerned;
- (b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour inspectors in agriculture any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 16

1. Labour inspectors in agriculture provided with proper credentials shall be empowered--

- (a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;
- (b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection;
- (c) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular--
 - (i) to interview, alone or in the presence of witnesses, the employer, the staff of the undertaking or any other person in the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;

(ii) to require, in such manner as national laws or regulations may prescribe, the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of life and work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to copy such documents or make extracts from them;

(iii) to take or remove for purposes of analysis samples of products, materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any products, materials or substances taken or removed for such purposes.

2. Labour inspectors shall not enter the private home of the operator of the undertaking in pursuance of subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of this Article except with the consent of the operator or with a special authorisation issued by the competent authority.

3. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative, and the workers or their representatives, of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 17

The labour inspection services in agriculture shall be associated, in such cases and in such manner as may be determined by the competent authority, in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety.

Article 18

1. Labour inspectors in agriculture shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods in agricultural undertakings, including the use of dangerous materials or substances, which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to health or safety.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a legal or administrative authority which may be provided by law, to make or have made orders requiring--

(a) such alterations to the installation, plant, premises, tools, equipment or machines, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the legal provisions relating to health or safety; or

(b) measures with immediate executory force, which can go as far as halting the work, in the event of imminent danger to health or safety.

3. Where the procedure described in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executory force.

4. The defects noted by the inspector when visiting an undertaking and the orders he is making or having made in pursuance of paragraph 2 or for which he intends to apply in pursuance of paragraph 3 shall be immediately made known to the employer and the representatives of the workers.

Article 19

1. The labour inspectorate in agriculture shall be notified of occupational accidents and cases of occupational disease occurring in the agricultural sector in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

2. As far as possible, inspectors shall be associated with any inquiry on the spot into the causes of the most serious occupational accidents or occupational diseases, particularly of those which affect a number of workers or have fatal consequences.

Article 20

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture--

(a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;

(b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may come to their knowledge in the course of their duties; and

(c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect, a danger in working processes or a breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 21

Agricultural undertakings shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

Article 22

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture shall be liable to prompt legal or administrative proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of cases in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 23

If labour inspectors in agriculture are not themselves authorised to institute proceedings, they shall be empowered to refer reports of infringements of the legal provisions directly to an authority competent to institute such proceedings.

Article 24

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture and for obstructing labour inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 25

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their activities in agriculture.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central inspection authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 26

1. The central inspection authority shall publish an annual report on the work of the inspection services in agriculture, either as a separate report or as part of its general annual report.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within three months after their publication.

Article 27

The annual report published by the central inspection authority shall deal in particular with the following subjects, in so far as they are under the control of the said authority:

- (a) laws and regulations relevant to the work of labour inspection in agriculture;
- (b) staff of the labour inspection service in agriculture;
- (c) statistics of agricultural undertakings liable to inspection and the number of persons working therein;
- (d) statistics of inspection visits;
- (e) statistics of violations and penalties imposed;
- (f) statistics of occupational accidents, including their causes;
- (g) statistics of occupational diseases, including their causes.

Article 28

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 29

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 30

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 31

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 32

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 33

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 34

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 35

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

PŘEKLAD

Úmluva č. 129 o inspekci práce v zemědělství, 1969

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

svolaná Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy, kde se dne 4. června 1969 sešla na svém padesátém třetím zasedání,

dbajíc podmínek již existujících mezinárodních pracovních úmluv v oblasti inspekce práce, jako například Úmluva o inspekci práce, 1947, která se vztahuje na průmysl a obchod, a Úmluva o plantážnictví, 1958, která se vztahuje na omezené skupiny zemědělských podniků,

majíc na zřeteli, že mezinárodní standardy upravující inspekci práce v zemědělství jsou všeobecně potřebné, jsouc rozhodnuta přijmout některé návrhy týkající se inspekce práce v zemědělství, které jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání,

jsouc odhodlána, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 25. června 1969 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o inspekci práce (v zemědělství), 1969:

Článek 1

1. Pojem zemědělský podnik použitý v této úmluvě znamená podnik a části podniku zabývající se obděláváním půdy, chovem zvířat včetně živočišné výroby a chovatelství, lesnictvím, zahradnictvím, prvovýrobou zemědělských produktů provozovatelem hospodářství nebo jinou formou zemědělské činnosti.

2. Pokud je to nezbytné, určí příslušný úřad po projednání s nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a dotčených pracovníků, pokud existují, hranici oddělující zemědělství od průmyslu a obchodu, a to takovým způsobem, který zaručí, že žádný zemědělský podnik nebude vyloučen z národní soustavy inspekce práce.

3. Je-li sporné, zda jde o podnik nebo část podniku, na které se vztahuje tato úmluva, rozhodne příslušný orgán.

Článek 2

Pojem právní předpisy použitý v této úmluvě zahrnuje nejen zákony a jiné předpisy, ale i rozhodčí nálezy a kolektivní smlouvy, kterým byla propůjčena moc zákona a jejichž provádění podléhá inspektorům práce.

Článek 3

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který je vázán touto úmluvou, musí udržovat soustavu inspekce práce v zemědělství.

Článek 4

Soustava inspekce práce v zemědělství se musí vztahovat na všechny zemědělské podniky, ve kterých pracují zaměstnanci nebo učni, bez ohledu na způsob, jakým jsou odměňováni, a na druh, formu nebo dobu trvání pracovní smlouvy.

Článek 5

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, se může v prohlášení připojeném k ratifikaci zavázat, že inspekce práce v zemědělství zahrne také jednu nebo více těchto kategorií osob pracujících v zemědělských podnicích:

- a) nájemci, kteří nezaměstnávají externí pracovní sílu, zemědělství pachtýři a podobné skupiny zemědělských pracovníků,
- b) osoby, které se podílejí na společném hospodářském podniku, jako například členové družstva,
- c) rodinní příslušníci provozovatele podniku, tak jak je stanoveno vnitrostátními právními předpisy.

2. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce následně předat prohlášení, ve kterém se zavazuje zahrnout jednu nebo více kategorií osob uvedených v předešlém odstavci, a které zatím nejsou zahrnuty na základě předešlého prohlášení.

3. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, uvede ve svých zprávách podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce, v jakém rozsahu naplnil nebo navrhuje naplnit ustanovení této úmluvy ve vztahu ke kategoriím osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku, a které nejsou zahrnuty na základě prohlášení.

Článek 6

1. Soustava inspekce práce v zemědělství musí:

- a) zajistit provádění právních předpisů o pracovních podmínkách a ochraně pracovníků při práci, jako jsou předpisy vztahující se k pracovní době, odměňování, týdennímu odpočinku a dovolené, bezpečnosti, zdraví a sociální péči, zaměstnávání žen, dětí a mladistvých osob a jiných s tím souvisejících otázek, pokud jsou prováděním těchto ustanovení pověřeni inspektoři práce,
- b) poskytovat zaměstnavatelům a pracovníkům odborné informace a poradenství, jak nejúčinněji naplňovat právní předpisy,
- c) oznamovat příslušnému úřadu nedostatky nebo zneužití, které nejsou zvláště upraveny stávajícími právními předpisy, a předkládat jim návrhy k zlepšení právní úpravy.

2. Vnitrostátní právní předpisy mohou pověřit inspektory práce v zemědělství poradními nebo kontrolními funkcemi při provádění právních předpisů týkajících se životních podmínek pracovníků a jejich rodin.

3. Jakékoliv jiné povinnosti, jimiž mohou být inspektoři práce v zemědělství pověřeni, nesmějí bránit účinnému vykonávání jejich základních povinností nebo být na újmu jejich pravomoci a nestrannosti, které jsou pro inspektory nezbytné ve vztazích k zaměstnavatelům a pracovníkům.

Článek 7

1. Pokud je to slučitelné s administrativní praxí členského státu, musí být inspekce práce v zemědělství postavena pod dohled a kontrolu ústředního úřadu.

2. V případě federativního státu může pojem ústřední úřad znamenat buď úřad na federální úrovni, nebo úřad na úrovni některého státu federace.

3. Inspekce práce v zemědělství může být vykonávána například:

- a) jediným orgánem inspekce práce s působností pro všechna odvětví hospodářské činnosti,
- b) jediným orgánem inspekce práce, který zavede vnitřní provozní specializaci vhodným školením inspektorů, kteří budou pověřeni svými činnostmi v zemědělství,
- c) jediným orgánem inspekce práce, který zavede vnitřní provozní specializaci vytvořením odborně kvalifikovaného úřadu, jehož pracovníci budou vykonávat svou činnost v zemědělství, nebo
- d) speciálním úřadem inspekce práce v zemědělství, jehož činnost bude dozorována ústředním úřadem, kterému byly svěřeny stejné pravomoci i v jiných oblastech inspekce práce, jako je průmysl, doprava a obchod.

Článek 8

1. Personál inspekce práce v zemědělství se skládá ze státních úředníků, jejichž postavení a služební podmínky jim zaručí stálost zaměstnání a nezávislost na změnách vlády a nežádoucích vnějších vlivech.

2. Členské státy mohou do své soustavy inspekce práce v zemědělství zahrnout činitele nebo zástupce profesních organizací, jejichž činnost by doplňovala činnost personálu veřejné inspekce, pokud je to v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí. Těmto osobám musí být zaručena stálost jejich postavení a nezávislost na nežádoucích vnějších vlivech.

Článek 9

1. Inspektoři práce v zemědělství musí být přijímáni do zaměstnání pouze na základě své kvalifikace pro vykonávání svých úkolů a za podmínek, které mohou vnitrostátní právní předpisy stanovit pro přijímání do státní správy.

2. Příslušný úřad určí prostředky k ověřování této kvalifikace.

3. Inspektorům práce v zemědělství se dostane řádného výcviku k výkonu jejich úkolů a zároveň budou přijata opatření, která jim zajistí další vhodný výcvik během trvání jejich pracovního poměru.

Článek 10

Muži i ženy jsou stejně způsobilí k tomu, aby vykonávali funkci pracovníka inspekce práce; je-li toho třeba, mohou být inspektorům a inspektorkám uloženy speciální úkoly.

Článek 11

Každý členský stát učiní potřebná opatření, aby zajistil spoluúčast na práci inspekce práce v zemědělství náležitě kvalifikovaným znalcům a odborníkům, kteří mohou pomoci řešit problémy vyžadující odborné znalosti, a to takovým způsobem, jenž se jeví jako nejvhodnější podle vnitrostátních podmínek.

Článek 12

1. Příslušný úřad musí učinit příslušná opatření k podpoře účinné spolupráce mezi inspekčními orgány v zemědělství a státními orgány a veřejnými nebo schválenými ústavy zabývajícími se podobnými činnostmi.

2. Pokud je to nezbytné, příslušný úřad může pověřit výkonem určitých inspekčních činností na regionální nebo místní úrovni a pomocné povahy buď jiné vhodné orgány státní správy, nebo veřejný ústav, anebo zapojit tyto orgány a ústavy do výkonu této činnosti pod podmínkou, že tímto krokem nebudou porušeny zásady této úmluvy.

Článek 13

Příslušný úřad učiní příslušná opatření k podpoře spolupráce mezi úředníky inspektorátů práce v zemědělství a zaměstnavateli a zaměstnanci nebo jejich organizacemi.

Článek 14

Musí být provedena opatření, která zabezpečí dostatečný počet inspektorů práce v zemědělství k zajištění účinného vykonávání úkolů inspektorátu a která budou stanovena se zřetelem:

- a) na důležitost úkolů, které mají inspektoři vykonávat, především podle
 - i) počtu, povahy, velikosti a umístění zemědělských podniků podléhajících inspekci,
 - ii) počtu a skupin pracovníků zaměstnaných v těchto podnicích a
 - iii) počtu a složitosti právních předpisů, jejichž provádění má být zajištěno;
- b) na hmotné prostředky, které mají inspektoři k dispozici, a
- c) na praktické podmínky, za nichž musí být inspekční prohlídky vykonávány, tak aby byly účinné.

Článek 15

1. Příslušný úřad učiní potřebná opatření, aby vybavil inspektory práce v zemědělství:

- a) místními úřadovnými rozmístěnými s ohledem na geografické rozmístění zemědělských podniků a dopravní spojení, a vhodně vybavenými v souladu s požadavky na výkon inspekce, a pokud je to možné, přístupnými všem zúčastněným osobám,
- b) dopravními prostředky nezbytnými pro výkon jejich povinností v případech, kdy neexistují vhodné prostředky veřejné dopravy.

2. Příslušný úřad učiní potřebná opatření k náhradě cestovních a souvisejících výdajů, které inspektorům práce v zemědělství vznikly a jsou nezbytné pro výkon jejich úkolů.

Článek 16

1. Řádně pověření inspektoři práce v zemědělství jsou oprávněni:

- a) vstupovat volně a bez předchozího oznámení v jakoukoliv denní nebo noční hodinu na jakékoliv pracoviště podléhající inspekci,
- b) ve dne vstupovat do jakýchkoliv prostor, o kterých se mohou oprávněně domnívat, že podléhají inspekci,
- c) vykonávat jakoukoliv prohlídku, zkoušku nebo vyšetřování, které mohou považovat za nezbytné k nabytí přesvědčení, že právní předpisy jsou přísně dodržovány, a zvláště:
 - i) beze svědků nebo za přítomnosti svědků se dotazovat zaměstnavatele, zaměstnanců podniku nebo jiných osob na cokoli, co se týká provádění právních předpisů,
 - ii) vyžadovat způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy předložení knih, rejstříků nebo jiných dokumentů, jejichž vedení je předepsáno vnitrostátními právními předpisy vztahujícími se k pracovním podmínkám za účelem zjištění, zda jsou v souladu s právními předpisy, a opatřit si opisy nebo výpisy z takových dokumentů,
 - iii) pro účely rozborů odebírat nebo odnášet vzorky materiálů a látek, které jsou používány nebo s nimiž se pracuje, za předpokladu, že zaměstnavatel nebo jeho zástupce byl vyrozuměn o každém k takovému účelu odebraném nebo odneseném vzorku nebo látce.

2. Inspektoři práce nesmí při výkonu svého oprávnění podle písmene a) a b) odstavce 1 tohoto článku vstupovat do soukromého obydlí provozovatele zemědělského podniku, ledaže by získali souhlas provozovatele nebo na základě zvláštního oprávnění vydaného příslušným úřadem.

3. Při výkonu inspekční prohlídky uvědomí inspektoři zaměstnavatele nebo jeho zástupce o své přítomnosti, ledaže by měli za to, že takové oznámení by mohlo být na škodu výkonu jejich úkolů.

Článek 17

Orgány inspekce práce v zemědělství se v případech a způsobem stanoveným příslušným úřadem podílejí na preventivních kontrolách nových zařízení, nových materiálů nebo látek a nových obslužných a výrobních postupů, které by mohly ohrozit zdraví nebo bezpečnost.

Článek 18

1. Inspektoři práce v zemědělství jsou oprávněni učinit opatření k odstranění zjištěných závad zařízení, uspořádání a pracovních metod v zemědělských podnicích, včetně užívání nebezpečných materiálů a látek, u nichž se mohou oprávněně domnívat, že představují ohrožení zdraví a bezpečnosti pracovníků.

2. Za účelem umožnění přijmout tato opatření jsou inspektoři práce oprávněni při zachování práva na odvolání k soudním nebo správním orgánům podle vnitrostátních právních předpisů nařídit nebo dát nařídit:

- a) provedení změn na strojích, zařízení, provozovnách, nástrojích, vybavení nebo přístrojích, které mohou být nezbytné k zajištění souladu s právními předpisy k ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků, ve stanovené lhůtě, nebo
- b) okamžitě vykonatelná opatření, která mohou vést až k zastavení práce, v případě bezprostředního ohrožení zdraví a bezpečnosti pracovníků.

3. V případech, kdy není postup podle odstavce 2 v souladu se správní nebo soudní praxí členského státu, jsou inspektoři oprávněni obrátit se na příslušný úřad, aby vydal příkaz nebo dal podnět k okamžitě vykonatelnému opatření.

4. Závady zjištěné inspektorem práce při inspekční prohlídce podniku a nařízení, která učinil nebo učiní podle odstavce 2, nebo která hodlá učinit podle odstavce 3, musí být okamžitě oznámeny zaměstnavateli a zástupcům pracovníků.

Článek 19

1. Inspektoráty práce v zemědělství musí být informovány o pracovních úrazech a případech nemocí z povolání, k nimž dochází v zemědělském odvětví, v případech a způsobem uvedeným vnitrostátními právními předpisy.

2. Pokud je to možné, inspektoři práce se účastní místního vyšetřování příčin nejzávažnějších pracovních úrazů a nemocí z povolání, zejména pak těch, které postihnou značný počet pracovníků nebo mají smrtelné následky.

Článek 20

S výhradou výjimek, které mohou být stanoveny vnitrostátními právními předpisy, inspektoři práce v zemědělství musí:

- a) mít zakázanou jakoukoliv přímou nebo nepřímou účast v podnicích, které podléhají jejich dohledu,
- b) být vázáni pod hrozbou vhodných trestů nebo kárných opatření, a to i po skončení své služby, povinností mlčenlivosti o veškerých výrobních a obchodních tajemstvích nebo pracovních postupech, o kterých se dozvěděli během výkonu svých úkolů,
- c) považovat za zcela důvěrné zdroje stížností, z nichž se dozvěděli o závadě, nebezpečí v pracovních postupech a porušení právních předpisů, a nesmí sdělit zaměstnavateli nebo jeho zástupci, že k inspekční prohlídce došlo na základě obdržené stížnosti.

Článek 21

Inspekční prohlídky v zemědělských podnicích se konají tak často a tak důkladně, jak je nezbytné k zabezpečení účinného provádění právních předpisů.

Článek 22

1. Osoby, které poruší úmyslně nebo z nedbalosti právní předpisy, jejichž provádění podléhá dohledu inspektorů práce v zemědělství, musí neprodleně a bez předchozího upozornění podléhat soudnímu řízení. Vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit výjimky pro případy, kdy musí být předem upozorněno, že musí být učiněna nápravná nebo preventivní opatření.

2. Inspektoři práce mají pravomoc volné úvahy při rozhodování o udělení varování a rady místo zahájení nebo doporučení soudního řízení.

Článek 23

Jestliže inspektoři práce v zemědělství nejsou sami oprávněni zahájit řízení, mají právo přímo předkládat zprávy o porušení právních předpisů příslušnému úřadu, který je příslušný k zahájení takového řízení.

Článek 24

Vnitrostátní právní předpisy musí stanovit a účinně prosazovat přiměřené tresty za porušení právních předpisů, jejichž provádění podléhá dohledu inspektorů práce v zemědělství, a za maření výkonu úkolů inspektorů práce.

Článek 25

1. Inspektoři práce, případně místní úřadovny inspekce práce, jsou povinni předkládat ústřednímu úřadu inspekce práce periodické zprávy o výsledcích své inspekční činnosti v zemědělství.

2. Ústřední úřad může čas od času stanovit, jakým způsobem budou tyto zprávy vypracovány a jakými tématy se budou zabývat. Zprávy musí být podávány tak často, jak může být stanoveno ústředním úřadem, ale v každém případě minimálně jednou ročně.

Článek 26

1. Ústřední orgán inspekce práce zveřejní všeobecnou výroční zprávu o činnosti inspekčních orgánů v zemědělství, a to buď jako samostatnou zprávu nebo jako součást své všeobecné výroční zprávy.

2. Tato výroční zpráva musí být zveřejněna v přiměřené lhůtě nepřesahující dvanáct měsíců od konce roku, ke kterému se vztahuje.

3. Stejnopisy výročních zpráv musí být předkládány Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, a to v přiměřené lhůtě nepřesahující tři měsíce od jejich zveřejnění.

Článek 27

Výroční zpráva zveřejněná ústředním orgánem inspekce práce se musí týkat níže uvedených věcí a dalších věcí, pokud nad nimi přísluší dohled tomuto orgánu:

- a) právních předpisů, které se týkají činnosti inspekčních orgánů v zemědělství,
- b) personálního obsazení inspekčních orgánů v zemědělství,
- c) statistických údajů o zemědělských podnicích podléhajících inspekci a počtu pracovníků v nich zaměstnaných,
- d) statistických údajů o inspekčních prohlídkách,
- e) statistických údajů o zjištěných porušeních a uložených trestech,
- f) statistických údajů o pracovních úrazech a jejich příčinách,
- g) statistických údajů o nemocech z povolání a jejich příčinách.

Článek 28

Formální ratifikace této úmluvy musí být oznámeny Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 29

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.
2. Úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikaci dvou členů.
3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zaregistrována.

Článek 30

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením Generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zaregistrována.
2. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak je uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán touto úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 31

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členské státy sdělí.
2. S oznámením o registraci druhé ratifikace, jež mu byla předána, upozorní generální ředitel členské státy na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 32

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zaregistroval podle ustanovení předchozího článku.

Článek 33

Bude-li to považovat za nutné, může Správní rada Mezinárodního úřadu práce předložit Generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumat, není-li vhodné předložit na pořad jednání Konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 34

1. Přijme-li Konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:
 - a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí bez dalšího okamžitou výpověď této úmluvy, bez ohledu na ustanovení článku 30 této úmluvy, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti,

b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane ve své dosavadní formě a obsahu účinná pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, ale které neratifikovaly novou revidující úmluvu.

Článek 35

Anglické a francouzské znění této úmluvy jsou stejně závazná.

21**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. dubna 2009 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Tureckou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Dohodu ratifikoval.

Dohoda vstupuje v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dne 18. března 2012.

Ke dni vstupu této Dohody v platnost skončí platnost Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Tureckou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané v Ankaře dne 30. dubna 1992 a vyhlášené pod č. 187/1997 Sb.

České znění Dohody a anglické znění, jež je pro její výklad rozhodné, se vyhláší současně.

**DOHODA
MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU A TURECKOU REPUBLIKOU
O VZÁJEMNÉ PODPOŘE A OCHRANĚ INVESTIC**

Česká republika a Turecká republika (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním podporovat větší vzájemnou hospodářskou spolupráci, zejména pokud jde o investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

uznávající, že ujednání o zacházení, které bude přiznáno těmto investicím, bude podporovat tok kapitálu a technologie a hospodářský rozvoj smluvních stran,

souhlasíce, že spravedlivé a rovnoprávné zacházení s investicemi je žádoucí pro zachování stabilního rámce pro investování a pro maximálně účinné využívání hospodářských zdrojů, a

rozhodnuty uzavřít dohodu týkající se podpory a vzájemné ochrany investic,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investor“ znamená:

- (a) fyzické osoby, které mají státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejími platnými zákony,
- (b) právnické osoby jako korporace, firmy nebo jiné obchodní společnosti, zřízené nebo založené podle platných zákonů některé ze smluvních stran a mající své sídlo na území některé ze smluvních stran.

2. Pojem „investice“ označuje přímé investice, podle definice Mezinárodního měnového fondu, investované investorem jedné ze smluvních stran na území druhé smluvní strany za předpokladu, že investice byla učiněna v souladu s právním řádem druhé smluvní strany, a zahrnuje všechny druhy aktiv, zejména, nikoliv však výlučně:

- (a) akcie a obligace společnosti a jakoukoli jinou formu účasti ve společnostech,
- (b) reinvestované výnosy, nároky na peněžitá plnění nebo jiná práva mající finanční hodnotu a vztahující se k investici,
- (c) movitý a nemovitý majetek a všechna ostatní práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky,
- (d) práva duševního vlastnictví a průmyslová práva, jako jsou patenty, obchodní známky, obchodní názvy, technické postupy, průmyslové vzory, know-how a goodwill,
- (e) podnikatelská oprávnění vyplývající ze zákona nebo ze smlouvy, včetně oprávnění týkajících se přírodních zdrojů.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisk, úrok a dividendy.

4. Pojem „území“ znamená:

- (a) ve vztahu k České republice území České republiky, nad kterým vykonává svrchovanost, svrchovaná práva a jurisdikci v souladu s mezinárodním právem;
- (b) ve vztahu k Turecké republice její území, pobřežní moře, stejně jako přímořské oblasti, nad nimiž vykonává v souladu s mezinárodním právem svou jurisdikci nebo svrchovaná práva pro účely průzkumu, využívání a zachování přírodních zdrojů.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět, a to v souladu se svým právním řádem.

2. Investicím investorů každé ze smluvních stran bude za každých okolností poskytováno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany. Ani jedna ze smluvních stran tyto investice žádným způsobem nepoškodí nepřiměřeným či diskriminačním opatřením, pokud jde o jejich řízení, udržování, užívání, využití, rozšíření nebo nakládání s takovými investicemi.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území učiněným investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké za podobných okolností poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu, je-li výhodnější.

3. V souladu s právními předpisy smluvních stran, týkajícími se vstupu, pobytu a zaměstnávání cizinců:

(a) občané kterékoli smluvní strany budou moci vstupovat a pobývat na území druhé smluvní strany za účelem zřízení, rozvoje, řízení nebo konzultací o provozování investice, do které tito občané, nebo investor smluvní strany, který je zaměstnává, vložili, a/nebo se chystají vložit potřebnou část kapitálu nebo potřebnou hodnotu jiných zdrojů,

(b) společnosti zákonně ustavené v souladu s právním řádem jedné smluvní strany, které jsou investicemi investorů druhé smluvní strany, budou smět zaměstnávat řídicí a technický personál podle své volby, bez ohledu na jejich státní příslušnost.

4. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo smlouvy na základě vzájemnosti týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

6. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Vyvlastnění a náhrada

1. Investice nebudou vyvlastněny, znárodněny nebo podrobeny přímo či nepřímo opatřením majícím stejný výsledek, s výjimkou opatření provedených ve veřejném zájmu, nediskriminačním způsobem, na základě zaplacení okamžité, adekvátní a efektivní náhrady a v souladu s právním postupem a obecnými principy zacházení, uvedenými v článku 2 této dohody.

2. Náhrada musí odpovídat skutečné tržní ceně vyvlastněné investice v době, kdy se vyvlastnění uskutečnilo nebo stalo známým. Náhrada bude zaplacena bez odkladu ve směnitelné měně a bude volně převoditelná. V případě prodlení bude platba úročena.

3. Investorům kterékoli smluvní strany, jejichž investice utrpí na území druhé smluvní strany škody v důsledku války, povstání, občanských nepokojů nebo jiných podobných událostí, bude druhou smluvní stranou poskytnuto zacházení ne méně příznivé, než jaké je poskytováno vlastním investorům nebo investorům jakékoli třetí země, které je nejvýhodnější, pokud jde o opatření přijatá v souvislosti s těmito škodami.

Článek 5

Převody

1. Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím, povolí v dobré víře každá smluvní strana volně

a bez prodlení všechny převody vztahující se k investici do a ze svého území. Tyto převody budou zahrnovat zejména, nikoli však výlučně:

- (a) výnosy,
- (b) zisky z prodeje celé nebo části investice,
- (c) náhrady podle článku 4,
- (d) splátky jistiny a úroků vyplývající z půjček sjednaných v souvislosti s investicemi,
- (e) platby, mzdy a jiné náhrady občanům jedné smluvní strany, kteří získali na území druhé smluvní strany odpovídající pracovní povolení v souvislosti s investicí,
- (f) platby vyplývající z investičního sporu.

2. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně, v níž byla investice učiněna, nebo v jakékoli volně směnitelné měně, kterou investor schválil, a převažujícím tržním kurzem platným v den převodu.

Článek 6

Postoupení práv

1. Je-li investice investora jedné smluvní strany kryta proti neobchodním rizikům na základě systému zřízeného podle zákona, uzná druhá smluvní strana jakoukoli subrogaci ručitele nebo pojistitele, vyplývající ze záruky, pojistné smlouvy nebo jakékoli právní transakce mezi investorem a ručitelem nebo pojistitelem.

2. Ručitel nebo pojistitel je z titulu postoupení práv oprávněn uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

3. Spory mezi smluvní stranou a ručitelem nebo pojistitelem budou řešeny v souladu s ustanoveními článku 8 Dohody.

Článek 7

Konzultace

Smluvní strany souhlasí, na žádost jedné z nich, s okamžitou konzultací za účelem předejití nebo vyřešení jakéhokoliv sporu týkajícího se Dohody, nebo s diskusí týkající se výkladu nebo provádění Dohody.

Článek 8

Řešení sporů mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Spory mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany týkající se investice budou investorem písemně oznámeny smluvní straně, na jejímž území se nachází investice. Oznámení bude zahrnovat podrobné informace o sporu. Bude-li to možné, investor a dotyčná smluvní strana vyvinou úsilí, aby tyto spory byly v dobré víře vyřešeny konzultacemi a jednáním.

2. Jestliže spory nebudou urovnány tímto způsobem ve lhůtě šesti měsíců od data doručení písemného oznámení podle odstavce 1, může být spor předložen podle volby investora buď:

- (a) příslušnému soudu nebo správnímu orgánu smluvní strany, která je stranou ve sporu;

nebo

- (b) mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustavenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL), strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel;

nebo

- (c) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) založenému na základě „Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států“.

3. Rozhodčí soud vezme při svém rozhodování v úvahu všechny prameny práva v následujícím pořadí:

- (a) ustanovení této dohody;
- (b) jiné příslušné dohody mezi smluvními stranami;
- (c) vnitrostátní právní řád smluvní strany, na jejímž území byla investice učiněna, včetně pravidel týkajících se kolizního práva;

(d) ustanovení zvláštních dohod vztahujících se k investici.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 tohoto článku:

- (a) pouze spory vzniklé v souvislosti s investicí, která byla učiněna v souladu s příslušnými právními předpisy nebo schválena podle článku 2, a která byla efektivně realizována, mohou být předloženy Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) nebo jakémukoli jinému mechanismu mezinárodního řešení sporů, na kterém se smluvní strany dohodly;
- (b) spory, týkající se vlastnictví a věcných práv u nemovitostí, jsou zcela pod jurisdikcí vnitrostátních soudů hostitelské smluvní strany a nesmí být proto předloženy Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) nebo jakémukoli jinému mechanismu mezinárodního řešení sporů; a
- (c) s ohledem na článek 64 „Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států“:

Turecká republika nepřijme postoupení jakýchkoli sporů, které vznikly mezi smluvními stranami ohledně výkladu nebo provádění „Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států“ a které nebyly vyřešeny jednáním, na Mezinárodní soudní dvůr.

5. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro všechny strany sporu. Každá smluvní strana se zavazuje k výkonu nálezů v souladu se svým vnitrostátním právem.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Smluvní strany budou usilovat podle zásady dobré víry a ducha spolupráce o rychlé a spravedlivé řešení jakéhokoliv sporu týkajícího se výkladu nebo provádění této dohody. V souladu s tím budou smluvní strany souhlasit s přímými a rozumnými jednáními, které povedou k takovému řešení. Nedospějí-li smluvní strany k dohodě ve lhůtě šesti měsíců od zahájení vzájemného sporu na základě jednání uvedeného shora, může být na žádost kterékoli smluvní strany spor předložen rozhodčímu soudu složenému ze tří členů.

2. Do tří měsíců od obdržení žádosti jmenuje každá smluvní strana jednoho rozhodce. Tito dva rozhodci zvolí jako předsedu třetího rozhodce, který je příslušníkem třetího státu. Nejmenuje-li některá ze smluvních stran rozhodce v uvedené době, může druhá smluvní strana požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování.

3. Nedohodnou-li se oba rozhodci na volbě předsedy ve lhůtě dvou měsíců po jejich jmenování, bude předseda jmenován na žádost kterékoli smluvní strany předsedou Mezinárodního soudního dvora.

4. Má-li v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku předseda Mezinárodního soudního dvora překážku, která mu brání splnit uvedenou funkci, nebo je-li příslušníkem některé ze smluvních stran, provede jmenování místopředseda, a má-li také on překážku, která mu brání vykonávat uvedenou funkci, nebo je-li příslušníkem některé ze smluvních stran, provede jmenování služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není příslušníkem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud schválí procesní pravidla ve lhůtě tří měsíců od volby předsedy, která budou v souladu s ostatními ustanoveními této dohody. V případě neexistence takové dohody požádá rozhodčí soud předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby procesní pravidla určil, s přihlédnutím k obecně uznávaným pravidlům mezinárodního rozhodčího řízení.

6. Nebude-li dohodnuto jinak, všechna podání budou učiněna a všechna ústní jednání budou ukončena do osmi měsíců od volby předsedy, a rozhodčí soud vydá své rozhodnutí do tří měsíců od skončení ústního jednání nebo závěrečného podání, podle toho, co nastane později.

7. Rozhodčí soud přijme rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí bude konečné a závazné pro obě smluvní strany.

8. Každá smluvní strana ponese náklady svého rozhodce a svého zastoupení v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady ponesou smluvní strany rovným dílem. Soud však může ve svém rozhodnutí určit, že větší část těchto nákladů ponese jedna ze dvou smluvních stran.

9. Spor nebude předložen podle ustanovení tohoto článku mezinárodnímu rozhodčímu soudu, jestliže spor ve stejném případě již byl předložen rozhodčímu soudu podle ustanovení článku 8 a dosud se nachází u tohoto soudu. Tomu nebrání zahájení přímých a rozumných jednání mezi oběma smluvními stranami.

Článek 10

Základní bezpečnostní zájmy

1. Tato dohoda nebrání žádné ze smluvních stran použít opatření nezbytná pro:

- (a) udržení veřejného pořádku,
- (b) plnění svých povinností s ohledem na zachování nebo obnovení mezinárodního míru nebo bezpečnosti, nebo
- (c) ochranu jejích vlastních základních bezpečnostních zájmů, které mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu.

2. Pokud některá ze smluvních stran podnikne kroky či přijme jakákoli opatření proti druhé smluvní straně v souladu s odstavcem 1 písm. c) tohoto článku, založená na zájmech vyplývajících z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu, může druhá smluvní strana, proti které byly takové kroky učiněny nebo opatření přijata, podniknout podobné kroky či přijmout podobná opatření proti první smluvní straně založené na principu reciprocity. V takovém případě nemůžou investoři první smluvní strany, dotčené takovými opatřeními, zahájit mezinárodní rozhodčí řízení podle článku 8 této dohody za účelem získání náhrady za jakékoliv ztráty, které utrpěli v důsledku těchto opatření.

Článek 11

Použitelnost Dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právními řády smluvních stran k datu vstupu této dohody v platnost. Ustanovení této dohody se však nepoužijí na nároky vzniklé z událostí, které se staly před jejím vstupem v platnost, a na nároky, které byly vyřešeny před jejím vstupem v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana písemně oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních náležitostí požadovaných na jejím území pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost šedesátým dnem od data druhé notifikace. Dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a bude platit nadále, dokud nebude její platnost ukončena v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. Každá smluvní strana může ukončit platnost této dohody písemným oznámením o výpovědi s roční výpovědní lhůtou daným druhé smluvní straně na konci prvního desetiletého období nebo kdykoli poté.

3. Tato dohoda může být změněna písemnou dohodou mezi smluvními stranami. Jakákoli změna vstoupí v platnost poté, kdy si smluvní strany vzájemně oznámí, že byly splněny všechny vnitrostátní požadavky nezbytné pro vstup takové změny v platnost.

4. Pro investice uskutečněné nebo získané před ukončením platnosti této dohody a na které by se tato dohoda jinak vztahovala, zůstanou ustanovení článků 1 – 11 této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení její platnosti.

5. Platnost dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Tureckou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 30. dubna 1992 v Ankaře, skončí ke dni vstupu v platnost této dohody.

Na důkaz toho podepsaní zástupci, náležitě k tomu zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 29. dubna 2009 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém, tureckém a anglickém jazyce, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za Českou republiku

Ing. Eva Filipi v. r.

mimořádná a zplnomocněná velvyslankyně
České republiky v Turecké republice

Za Tureckou republiku

Koray Targay v. r.

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Turecké republiky v České republice

AGREEMENT
BETWEEN THE CZECH REPUBLIC AND
THE REPUBLIC OF TURKEY
FOR THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF
INVESTMENTS

The Czech Republic and the Republic of Turkey (hereinafter referred to as “the Contracting Parties”),

Desiring to promote greater economic cooperation between them, particularly with respect to investments by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

Recognizing that agreement upon the treatment to be accorded to such investments will stimulate the flow of capital and technology and the economic development of the Contracting Parties,

Agreeing that fair and equitable treatment of investments is desirable in order to maintain a stable framework for investments and maximum effective utilization of economic resources, and

Having resolved to conclude an agreement concerning the encouragement and reciprocal protection of investments,

Hereby agree as follows:

Article 1

Definitions

For the purpose of this Agreement;

1. The term "investor" means:

(a) natural persons deriving their status as nationals of either Contracting Party from its applicable law,

(b) legal persons, such as corporations, firms or business associations incorporated or constituted under the law in force of either of the Contracting Parties and having their headquarters in the territory of that Contracting Party.

2. The term “investment” means direct investment, under the definition of the International Monetary Fund, invested by an investor of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, provided that the investment has been made in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party, and shall include every kind of assets in particular, but not exclusively:

- (a) shares in and stocks of a company and any other form of participation in companies,
- (b) returns reinvested, claims to money or any other rights having financial value related to an investment,
- (c) movable and immovable property and any other rights such as mortgages, liens, pledges,
- (d) intellectual property rights and industrial rights such as patents, trademarks, business names, technical processes, industrial designs, know-how and goodwill,
- (e) business concessions conferred by law or by contract, including the concessions related to natural resources.

3. The term "returns" means the amounts yielded by an investment and includes in particular, but not limited to, profit, interest, and dividends.

4. The term “territory” means:

- (a) in respect of the Czech Republic, the territory of the Czech Republic over which it exercises sovereignty, sovereign rights and jurisdiction in accordance with international law;
- (b) in respect of the Republic of Turkey, its territory, territorial sea, as well as the maritime areas over which it has jurisdiction or sovereign rights for the purposes of exploration, exploitation and conservation of natural resources, pursuant to international law.

Article 2

Promotion and Protection of Investments

1. Each Contracting Party shall encourage and create favourable conditions for investors of the other Contracting Party to make investments in its territory and shall admit such investments in accordance with its laws and regulations.

2. Investments of investors of each Contracting Party shall at all times be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full protection and security in the territory of the other Contracting Party. Neither Contracting Party shall in any way impair by unreasonable or discriminatory measures the management, maintenance, use, enjoyment, extension, or disposal of such investments.

Article 3

National and Most-Favoured-Nation Treatment

1. Each Contracting Party shall in its territory accord to investments, once established, and returns of investors of the other Contracting Party treatment which is fair and equitable and not less favourable than that which it accords in similar situations to investments and returns of its own investors or to investments and returns of investors of any third State, whichever is more favourable.

2. Each Contracting Party shall in its territory accord to investors of the other Contracting Party, as regards management, maintenance, use, enjoyment or disposal of their investment, treatment which is fair and equitable and not less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State, whichever is more favourable.

3. Subject to the laws and regulations of the Contracting Parties relating to the entry, sojourn and employment of aliens;

(a) nationals of either Contracting Party shall be permitted to enter and to remain in the territory of the other Contracting Party for the purpose of establishing, developing, administering or advising on the operation of an investment to which they, or an investor of the first Contracting Party that employs them, have committed and/or are in the process of committing the required amount of capital or required value of other resources,

(b) companies which are legally constituted under the applicable laws and regulations of one Contracting Party and which are investments of investors of the other Contracting Party, shall be permitted to engage managerial and technical personnel of their choice, regardless of nationality.

4. The National Treatment and Most-Favoured-Nation Treatment provisions of this Article shall not apply to advantages accorded by a Contracting Party pursuant to its obligation as a member of customs, economic, or monetary union, a common market or a free trade area.

5. The Contracting Party understands the obligations of the other Contracting Party as a member of a customs, economic, or monetary union, a common market or a free trade area to include obligations arising out of an international agreement or reciprocity agreement of that customs, economic, or monetary union, common market or free trade area.

6. The provisions of this Agreement shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other Contracting Party, or to the investments or returns of such investors, the benefit of any treatment, preference or privilege which may be extended by the Contracting Party by virtue of any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation.

Article 4

Expropriation and Compensation

1. Investments shall not be expropriated, nationalized or subject, directly or indirectly, to measures of similar effects except for a public purpose, in a non-discriminatory manner, upon payment of prompt, adequate and effective compensation, and in accordance with due process of law and the general principles of treatment provided for in Article 2 of this Agreement.
2. Compensation shall be equivalent to the real market value of the expropriated investment before the expropriatory action was taken or became known. Compensation shall be paid without delay and be freely transferable in a convertible currency. In case of delay, the payment shall bear interest.
3. Investors of either Contracting Party whose investments suffer losses in the territory of the other Contracting Party owing to war, insurrection, civil disturbance or other similar events shall be accorded by such other Contracting Party treatment not less favourable than that accorded to its own investors or to investors of any third country, whichever is the most favourable treatment, as regards any measures it adopts in relation to such losses.

Article 5

Repatriation and Transfer

1. Without prejudice to measures adopted by the European Community, each Contracting Party shall permit in good faith all transfers related to an investment to be made freely and without delay into and out of its territory. Such transfers include in particular but not limited to:
 - (a) returns,
 - (b) proceeds from the sale or liquidation of all or any part of an investment,
 - (c) compensation pursuant to Article 4,
 - (d) principal and interest payments deriving from loans in connection with investments,
 - (e) salaries, wages and other remunerations received by the nationals of one Contracting Party who have obtained in the territory of the other Contracting Party the corresponding work permits relative to an investment,
 - (f) payments arising from an investment dispute.
2. Transfers shall be made in the freely convertible currency in which the investment has been made or in any freely convertible currency if so agreed by the investor and at the prevailing market rate of exchange on the date of transfer.

Article 6

Subrogation

1. If the investment of an investor of one Contracting Party is covered against non-commercial risks under a system established by law, any subrogation of the guarantor or the insurer, which stems from the terms of a guarantee, a contract of insurance or any other legal transaction between the investor and the guarantor or the insurer shall be recognized by the other Contracting Party.
2. The guarantor or the insurer is entitled by virtue of subrogation to exercise the rights and enforce the claims of that investor and shall assume the obligations related to the investment. The subrogated rights or claims shall not exceed the original rights or claims of the investor.
3. Disputes between a Contracting Party and a guarantor or an insurer shall be settled in accordance with the provisions of Article 8 of this Agreement.

Article 7

Consultation

The Contracting Parties agree to consult promptly, on the request of either Contracting Party, in order to prevent or to resolve any dispute in connection with the Agreement or to discuss any matter relating to the interpretation or application of the Agreement.

Article 8

Settlement of Disputes between One Contracting Party and Investors of the Other Contracting Party

1. Disputes between one of the Contracting Parties and an investor of the other Contracting Party, in connection with the investment, shall be notified in writing by the investor to the recipient Contracting Party of the investment. The notification shall include detailed information about the dispute. As far as possible, the investor and the concerned Contracting Party shall endeavor to settle these disputes by consultations and negotiations in good faith.
2. If these disputes cannot be settled in this way within six months following the date of the written notification mentioned in paragraph 1, the dispute can be submitted, as the investor may choose, to:
 - (a) the competent court or administrative tribunal of the Contracting Party which is the party to the dispute;
 - (b) an ad hoc court of arbitration laid down under the Arbitration Rules of Procedure of the United Nations Commission for International Trade Law (UNCITRAL), the Parties to the dispute may agree in writing to modify these Rules;

(c) the International Center for Settlement of Investment Disputes (ICSID) set up by the "Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States".

3. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the law, taking into account all sources of the law in the following sequence:

(a) the provisions of this Agreement;

(b) other relevant Agreements between the Contracting Parties;

(c) the national laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment was made, including the rules related to conflicts of law;

(d) the provisions of special agreements relating to the investment.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article:

(a) only the disputes arising in connection with an investment made in conformity with the relevant legislation or approved, under Article 2, and which has been effectively established, may be submitted to the International Center for Settlement of Investment Disputes (ICSID) or any other international dispute settlement mechanism as agreed upon by the Contracting Parties;

(b) the disputes, related to the property and real rights upon the real estates are totally under the jurisdiction of the national courts of the host Contracting Party and therefore shall not be submitted to jurisdiction of the International Center for Settlement of Investment Disputes (ICSID) or any other international dispute settlement mechanism; and

(c) with regard to the Article 64 of the "Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States":

The Republic of Turkey shall not accept the referral of any disputes arising between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of "Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States", which is not settled by negotiation, to the International Court of Justice.

5. The arbitration awards shall be final and binding for all parties in dispute. Each Contracting Party commits itself to execute the award according to its national law.

Article 9

Settlement of Disputes between the Contracting Parties

1. The Contracting Parties shall seek in good faith and a spirit of cooperation a rapid and equitable solution to any dispute between them concerning the interpretation or application of this Agreement. In this regard, the Contracting Parties agree to engage in direct and meaningful negotiations to arrive at such solutions. If the Contracting Parties cannot reach an agreement within six months after the beginning of disputes between themselves through the foregoing procedure, the disputes may be submitted, upon the request of either Contracting Party, to an arbitral tribunal of three members.
2. Within three months of receipt of a request, each Contracting Party shall appoint an arbitrator. The two arbitrators shall select a third arbitrator as Chairman, who is a national of a third State. In the event either Contracting Party fails to appoint an arbitrator within the specified time, the other Contracting Party may request the President of the International Court of Justice to make the appointment.
3. If both arbitrators cannot reach an agreement about the choice of the Chairman within two months after their appointment, the Chairman shall be appointed upon the request of either Contracting Party by the President of the International Court of Justice.
4. If, in the cases specified under paragraphs (2) and (3) of this Article, the President of the International Court of Justice is prevented from carrying out the said function or if he is a national of either Contracting Party, the appointment shall be made by the Vice-President, and if the Vice-President is prevented from carrying out the said function or if he is a national of either Contracting Party, the appointment shall be made by the most senior member of the Court who is not a national of either Contracting Party.
5. The tribunal shall have three months from the date of the selection of the Chairman to agree upon rules of procedure consistent with the other provisions of this Agreement. In the absence of such an agreement, the tribunal shall request the President of the International Court of Justice to designate rules of procedure, taking into account the generally recognized rules of international arbitral procedure.
6. Unless otherwise agreed, all submissions shall be made and all hearings shall be completed within eight months of the date of selection of the Chairman, and the tribunal shall render its decision within three months after the date of the closing of the hearings or the final submissions, whichever occurs later.
7. The arbitral tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be final and binding on both Contracting Parties.
8. Each Contracting Party shall bear the cost of its own member of the tribunal and of its representations in the tribunal arbitral proceedings; the cost of the chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The tribunal may, however, in its decision direct that a higher proportion of costs shall be borne by one of the two Contracting Parties.

9. A dispute shall not be submitted to an international arbitration court under the provisions of this Article, if the dispute in the same manner has been brought before arbitration court under the provisions of Article 8 and is still before the court. This will not impair the engagement in direct and meaningful negotiations between both Contracting Parties.

Article 10

Essential Security Interests

1. This Agreement shall not preclude the application by either Contracting Party of measures necessary for:

- (a) the maintenance of public order,
- (b) the fulfillment of its obligations with respect to the maintenance or restoration of international peace or security, or
- (c) the protection of its own essential security interests which may include interests deriving from its membership of a customs, economic or monetary union, a common market or a free trade area.

2. If either Contracting Party takes any action or measures against the other Contracting Party in conformity with paragraph 1 (c) of this Article based on interests deriving from its membership of a customs, economic or monetary union, a common market or a free trade area, the other Contracting Party against whom such actions or measures were taken may take similar actions or measures against the first Contracting Party based on the principle of reciprocity. In such a circumstance, the investors of the first Contracting Party affected by such measures can not resort to international arbitration under Article 8 of this Agreement to get compensation for any losses suffered as a result of such measures.

Article 11

Scope of Application

The provisions of this Agreement shall apply to future investments made by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, and also to the investments existing in accordance with the laws of the Contracting Parties on the date this Agreement came into force. However, the provisions of this Agreement shall not apply to claims arising out of events which occurred, or to claims which had been settled, prior to its entry into force.

Article 12

Entry into Force, Duration and Termination

1. Each Contracting Party shall notify the other in writing of the completion of the constitutional formalities required in its territory for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the sixtieth day after the latter of the two notifications. It shall remain in force for a period of ten years and shall continue in force unless terminated in accordance with paragraph 2 of this Article.
2. Either Contracting Party may, by giving one year's written notice to the other Contracting Party, terminate this Agreement at the end of the initial ten-year period or at any time thereafter.
3. This Agreement may be amended by written agreement between the Contracting Parties. Any amendment shall enter into force after each Contracting Party has notified the other that it has completed all internal requirements for entry into force of such amendment.
4. With respect to investments made or acquired prior to the date of termination of this Agreement and to which this Agreement otherwise applies, the provisions of Articles 1-11 of this Agreement shall thereafter continue to be effective for a further period of ten years from the date of termination.
5. The Agreement between the Czech and Slovak Federal Republic and the Republic of Turkey for the Reciprocal Promotion and Protection of Investments, signed in Ankara on April 30, 1992, will be terminated on the date of entry into force of this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the respective plenipotentiaries have signed this Agreement.

DONE at **Prague** on the day of **April 29th 2009** in the Czech, Turkish and English languages all of which are equally authentic. In case of any conflict of interpretation, the English text shall prevail.

For the Czech Republic

Eva Filipi
Embassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the Czech Republic to
the Republic of Turkey

For the Republic of Turkey

Koray Targay
Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the Republic of Turkey
to the Czech Republic

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2012 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Olomouc:** Knihkupectví ANAG, Ostružnická 8, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41, Právnické a ekonomické knihkupectví, Elišky Krásnohorské 14, tel.: 224 813 548; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis – Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečáková 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Haviřská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.